Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 26. januára 2017 *

„Odvolanie — Dumping — Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 501/2013 — Dovoz bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska — Rozšírenie konečného antidumpingového cla na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike — Nariadenie (ES) č. 1225/2009 — Článok 13 — Obchádzanie — Článok 18 — Odmietnutie spolupráce — Dôkaz — Súbor súhlasných nepriamych dôkazov — Protirečivé odôvodnenia — Nedostatok odôvodnenia — Porušenie procesných práv“

V spojených veciach C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P,

ktorých predmetom sú tri odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 27. mája, 29. mája a 1. júna 2015,

Maxcom Ltd, so sídlom v Plovdive (Bulharsko), v zastúpení: L. Ruessmann, avocat, a J. Beck, solicitor,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

City Cycle Industries, so sídlom v Kolombe (Srí Lanka), v zastúpení: T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, a F.-C. Laprévote, avocat,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Rada Európskej únie, v zastúpení: pôvodne S. Boelaert, neskôr H. Marcos Fraile, B. Driessen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci R. Bierwagen a C. Hipp, Rechtsanwälte,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: J.-F. Brakeland a M. França, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní (C-248/15 P),

a

Európska komisia, v zastúpení: J.-F. Brakeland a M. França, splnomocnení zástupcovia,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

* Jazyk konania: angličtina.

City Cycle Industries, so sídlom v Kolombe, v zastúpení: T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, a F.-C. Laprévote, avocat,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Rada Európskej únie, v zastúpení: pôvodne S. Boelaert, neskôr H. Marcos Fraile, B. Driessen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci R. Bierwagen a C. Hipp, Rechtsanwälte,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Maxcom Ltd, so sídlom v Plovdive, v zastúpení: L. Ruessmann, avocat, a J. Beck, solicitor,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní (C-254/15 P),

a

Rada Európskej únie, v zastúpení: pôvodne S. Boelaert, neskôr H. Marcos Fraile, B. Driessen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci R. Bierwagen a C. Hipp, Rechtsanwälte,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

City Cycle Industries, so sídlom v Kolombe, v zastúpení: T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, a F.-C. Laprévote, avocat,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: J.-F. Brakeland a M. França, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

Maxcom Ltd, so sídlom v Plovdive, v zastúpení: L. Ruessmann, avocat, a J. Beck, solicitor,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní (C-260/15 P),

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz, sudcovia E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (spravodajkyňa) a C. Lycourgos,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. júna 2016,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 22. septembra 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Maxcom Ltd, Rada Európskej únie a Európska komisia svojimi odvolaniami navrhujú zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 19. marca 2015, City Cycle Industries/Rada (T-413/13, neuverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2015:164), ktorým tento súd zrušil článok 1 ods. 1 a 3 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 501/2013 z 29. mája 2013, ktorým sa konečné antidumpingové clo uložené vykonávacím nariadením (EÚ) č. 990/2011 na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike rozširuje na dovoz bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú deklarovaný pôvod v Indonézii, Malajzii, na Srí Lanke a v Tunisku (Ú. v. EÚ L 153, 2013, s. 1, ďalej len „sporné nariadenie“), sa v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti City Cycle Industries (ďalej len „City Cycle“).

Právny rámec

2 V čase skutkových okolností sporov vo veci samej boli ustanovenia upravujúce prijatie antidumpingových opatrení Európskou úniou obsiahnuté v nariadení Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51), zmenenom a doplnenom nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1168/2012 z 12. decembra 2012 (Ú. v. EÚ L 344, 2012, s. 1, ďalej len „základné nariadenie“).

3 Článok 13 tohto nariadenia s názvom „Obchádzanie“ znel:

„1. Antidumpingové clo uložené podľa tohto nariadenia možno rozšíriť na dovozy podobných výrobkov, tiež mierne upravených, z tretích krajín; alebo dovozy mierne upravených podobných výrobkov z krajiny, ktorá podlieha opatreniam; alebo ich častí, keď dochádza k obchádzaniu platných opatrení. Antidumpingové clo, ktoré nepresahuje zvyšné antidumpingové clo uložené v súlade s článkom 9 odsek 5 možno rozšíriť na dovozy zo spoločností, ktoré čerpajú výhody z individuálnych ciel v krajinách, ktoré podliehajú opatreniam, keď dochádza k obchádzaniu platných opatrení. Pod obchádzaním sa rozumie zmena v štruktúre obchodu medzi tretími krajinami a Spoločenstvom, alebo medzi jednotlivými spoločnosťami tejto krajiny podliehajúcej opatreniam a Spoločenstvom, ktorá vychádza z praxe, procesu alebo činnosti, pre ktorú neexistuje iná dostatočne náležitá príčina alebo iné ekonomické opodstatnenie okrem uloženia cla, a keď sú k dispozícii dôkazy o ujme alebo o oslabovaní nápravných účinkov cla v súvislosti s cenami a/alebo množstvami podobného výrobku, a keď sú k dispozícii dôkazy o dumpingu vo vzťahu k predtým stanoveným normálnym hodnotám pre podobné výrobky, ak je to potrebné v súlade s ustanoveniami článku 2.

Prax, postup alebo činnosť uvedené v prvom pododseku, okrem iného, zahŕňajú tiež mierne upravenie daného výrobku, aby tak patril pod kódy colného sadzobníka, ktoré normálne nepodliehajú opatreniam za predpokladu, že úpravou nedôjde k zmene jeho podstatných vlastností; zasielanie výrobku, podliehajúceho opatreniam cez tretie krajiny; reorganizáciu vývozcami alebo výrobcami ich predajných štruktúr alebo kanálov v krajine, ktorá podlieha opatreniam, aby napokon mali svoje výrobky vyvezené do Spoločenstva prostredníctvom výrobcov, ktorí čerpajú výhody z jednotlivých colných sadzieb, ktoré sú nižšie ako sadzby uplatňované na výrobky výrobcov; a skladanie súčastí prostredníctvom montáže v Spoločenstve alebo tretej krajine, za okolností uvedených v odseku 2.

2. Montážna činnosť v Spoločenstve alebo v tretej krajine sa považuje za obchádzanie platných opatrení, ak:

a) sa táto činnosť začala alebo podstatne vzrástla od začatia antidumpingového zisťovania alebo tesne pred jeho začatím a príslušné diely pochádzajú z krajiny, na ktorú sa vzťahujú opatrenia; a

b) príslušné diely tvoria 60 % alebo viac z celkovej hodnoty zmontovaného výrobku s výnimkou prípadov, kedy v žiadnom prípade nemožno uvažovať, že dochádza k obchádzaniu, ak sa hodnota, ktorá je pridaná privezeným dielom počas montážnej alebo kompletizačnej činnosti je vyššia než 25 % výrobných nákladov, a

c) nápravné účinky cla sú vážne oslabené z hľadiska cien a/alebo množstiev podobného zmontovaného výrobku a existujú dôkazy o dumpingu vo vzťahu k predtým stanoveným normálnym hodnotám na takéto alebo podobné výrobky.

3. V zmysle tohto článku sa zisťovania začnú na základe podnetu Komisie alebo na základe žiadosti niektorého členského štátu alebo ktorejkoľvek zainteresovanej strany, na základe dostatočných dôkazov, ktoré sa vzťahujú na faktory ustanovené v odseku 1. Začatie zisťovania sa uskutoční po konzultácii s poradným výborom prostredníctvom nariadenia Komisie, ktoré môže tiež nariadiť colným orgánom, aby dovozy podrobili registrácii v súlade s článkom 14 odsek 5, alebo aby požadovali záruky. Zisťovania vykonáva Komisia, ktorej môžu pomáhať colné orgány, a ukončia sa do deviatich mesiacov. Ak skutočnosti, tak ako boli s konečnou platnosťou stanovené, opodstatňujú rozšírenie opatrení, toto rozšírenie vykoná Rada, konajúc na návrh predložený Komisiou po konzultácii s poradným výborom. Návrh sa považuje za prijatý, ak ho Rada nezamietne jednoduchou väčšinou do jedného mesiaca po jeho predložení Komisiou. Rozšírenie nadobudne účinnosť odo dňa, v ktorý bola uložená registrácia v zmysle článku 14 odsek 5, alebo ku dňu, ku ktorému boli požadované záruky. Príslušné procesné ustanovenia tohto nariadenia, ktoré sa vzťahujú na začatie a vykonanie zisťovania sa uplatňujú podľa tohto článku.

4. Dovozy nepodliehajú registrácii podľa článku 14 odsek 5 alebo opatreniam, ak sa uskutočňujú v rámci obchodnej činnosti spoločnosťami, ktoré čerpajú výhody z oslobodení. Žiadosti o oslobodenia, náležite doložené dôkazmi, sa predkladajú v rámci lehôt stanovených v nariadení Komisie, ktorým sa začína zisťovanie. Ak prax, postup alebo činnosť obchádzania prebiehajú mimo Spoločenstva, oslobodenia možno udeliť tým výrobcom daných výrobkov, ktorí dokážu, že nie sú v spojení so žiadnym výrobcom, ktorý podlieha opatreniam, a u ktorého sa zistí, že nie je zapojený do praktík obchádzania, ktoré sú vymedzené v odsekoch 1 a 2 tohto článku. Ak prax, postupy alebo činnosť obchádzania prebiehajú vo vnútri Spoločenstva, oslobodenia možno udeliť tým dovozcom, ktorí dokážu, že nie sú v spojení s výrobcami, ktorí podliehajú opatreniam.

Tieto oslobodenia sa udeľujú rozhodnutím Komisie po konzultácii s poradným výborom alebo rozhodnutím Rady, ktorým sa zavádzajú opatrenia a zostávajú v platnosti počas obdobia a za podmienok, ktoré sú v nich ustanovené.

…“

4 Článok 18 uvedeného nariadenia stanovoval:

„1. V prípadoch, keď ktorákoľvek zainteresovaná strana odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne v lehote stanovenej v tomto nariadení, prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu zisťovania, predbežné alebo konečné zistenia, či už pozitívne alebo negatívne možno vypracovať na základe dostupných skutočností.

…

6. Ak ktorákoľvek zainteresovaná strana nespolupracuje alebo spolupracuje len čiastočne, takže sa tým neposkytnú relevantné informácie, výsledok môže byť pre túto stranu menej priaznivý, ako by tomu bolo v prípade, ak by táto spolupracovala.“

Okolnosti predchádzajúce sporom a sporné nariadenie

5 Okolnosti predchádzajúce sporu sú uvedené v bodoch 1 až 28 napadnutého rozsudku. Pre potreby tohto konania ich možno zhrnúť takto.

6 Európska federácia výrobcov bicyklov (EBMA) predložila Komisii 14. augusta 2012 v mene troch výrobcov bicyklov z Únie žiadosť o prešetrenie možného obchádzania antidumpingových opatrení uložených na dovoz bicyklov s pôvodom v Indonézii, Malajzii, na Srí Lanke a v Tunisku zavedených vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 990/2011 z 3. októbra 2011, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike po preskúmaní pred uplynutím platnosti podľa článku 11 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1225/2009 (Ú. v. EÚ L 261, 2011, s. 2).

7 Komisia prijala 25. septembra 2012 nariadenie (EÚ) č. 875/2012 z 25. septembra 2012, ktorým sa začína prešetrovanie týkajúce sa možného obchádzania antidumpingových opatrení uložených vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 990/2011 na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike prostredníctvom dovozu bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska, ktorý má alebo nemá deklarovaný pôvod v Indonézii, Malajzii, na Srí Lanke a v Tunisku, a na základe ktorého sa zavádza registrácia takéhoto dovozu (Ú. v. EÚ L 258, 2012, s. 21).

8 Dňa 26. septembra 2012 Komisia informovala spoločnosť City Cycle, ktorá má sídlo na Srí Lanke a vyváža bicykle do Únie, o začatí tohto prešetrovania a zaslala jej formulár žiadosti o oslobodenie podľa článku 13 ods. 4 základného nariadenia. City Cycle bola vyzvaná, aby na tento formulár odpovedala do 2. novembra 2012. Komisii bola doručená jej odpoveď 30. októbra 2012.

9 Komisia vykonala 21. januára 2013 overovanie na mieste v priestoroch spoločnosti City Cycle.

10 Komisia informovala City Cycle 31. januára 2013 o svojom zámere uplatniť článok 18 základného nariadenia.

11 Komisia 21. marca 2013 zaslala spoločnosti City Cycle, ako aj úradom Srí Lanky a Číny všeobecný informačný dokument, v ktorom uviedla svoje závery týkajúce sa procesov prekládky a montáže, a oznámila svoj zámer navrhnúť rozšírenie antidumpingových opatrení uložených na dovoz bicyklov s pôvodom v Číne aj na dovozy s pôvodom na Srí Lanke. Týmto dokumentom daná inštitúcia tiež zamietla žiadosť o oslobodenie predloženú spoločnosťou City Cycle.

12 Dňa 29. mája 2013 Rada prijala sporné nariadenie.

13 V odôvodneniach 35 až 42 tohto nariadenia Rada s ohľadom na úroveň spolupráce spoločností zo Srí Lanky v podstate uviedla, že zo šiestich spoločností zo Srí Lanky, ktoré podali žiadosť o oslobodenie podľa článku 13 ods. 4 základného nariadenia, len tri boli považované za spolupracujúce. Keďže z týchto troch spoločností jedna vzala svoju žiadosť o oslobodenie späť a zvyšné dve spoločnosti nespolupracovali uspokojivo, konštatovania vychádzali z dostupných údajov, ako vyplýva z článku 18 základného nariadenia.

14 V odôvodnení 58 daného nariadenia Rada dospela k záveru o existencii zmien v štruktúre obchodu medzi Srí Lankou a Úniou v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia.

15 V odôvodneniach 77 až 82 sporného nariadenia Rada preskúmala povahu praktiky obchádzania, ktorá bola dôvodom pre túto zmenu v štruktúre obchodu medzi touto treťou krajinou a Úniou.

16 Pokiaľ ide o praktiku reexpedície, z odôvodnení 77 až 79 tohto nariadenia vyplýva:

„(77) Vývoz pôvodne spolupracujúcich spoločností zo Srí Lanky predstavoval počas [referenčného obdobia] 69 % celkového vývozu Srí Lanky do Únie. V prípade troch zo šiestich pôvodne spolupracujúcich spoločností sa prešetrovaním nezistili žiadne postupy prekládky. V rámci zvyšného vývozu do Únie nebola nadviazaná spolupráca, ako sa objasňuje v odôvodneniach 35 až 42.

(78) Z toho dôvodu vzhľadom na zmenu v štruktúre obchodu medzi Srí Lankou a Úniou uvedenú v odôvodnení 58 v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia a skutočnosť, že nie všetci výrobcovia/vývozcovia zo Srí Lanky podali žiadosť a/alebo spolupracovali, možno dospieť k záveru, že vývoz uvedených výrobcov/vývozcov možno považovať za postup prekládky.

(79) Existencia prekládok výrobkov čínskeho pôvodu cez Srí Lanku sa preto potvrdzuje.“

17 V odôvodneniach 81 a 82 uvedeného nariadenia Rada uviedla, že existencia montážnych činností v zmysle článku 13 ods. 2 základného nariadenia nebola preukázaná.

18 V odôvodneniach 92, 96 a 110 tohto nariadenia Rada konštatovala, po prvé neexistenciu príčiny alebo iného ekonomického opodstatnenia, než úmysel vyhnúť sa platným antidumpingovým opatreniam, po druhé oslabovanie nápravných účinkov týchto opatrení a po tretie existenciu dumpingu v porovnaní s predtým zistenou normálnou hodnotou.

19 Za týchto podmienok Rada v odôvodnení 115 sporného nariadenia dospela k záveru o existencii obchádzania v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia z dôvodu prekládky cez Srí Lanku.

20 Podľa článku 1 ods. 1 sporného nariadenia sa konečné antidumpingové clo vo výške 48,5 % stanovené v článku 1 ods. 2 vykonávacieho nariadenia č. 990/2011 rozšírilo na dovozy bicyklov odosielaných zo Srí Lanky, bez ohľadu na to, či mali deklarovaný pôvod v tejto krajine. Článok 1 ods. 3 daného nariadenia stanovuje, že rozšírené clo sa vyberie z týchto istých dovozov, ktoré boli registrované v súlade s nariadením č. 875/2012.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

21 Žalobou podanou do kancelárie Všeobecného súdu 9. augusta 2013 City Cycle podala žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia článku 1 ods. 1 a 3 sporného nariadenia v rozsahu, v akom sa jej tieto ustanovenia týkajú.

22 Samostatným podaním do kancelárie Všeobecného súdu City Cycle podala žiadosť o prejednanie tejto veci v skrátenom súdnom konaní podľa článku 76a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu v znení účinnom v čase konania na tomto súde. Siedma komora Všeobecného súdu vyhovela žiadosti o prejednanie veci v skrátenom konaní rozhodnutím z 8. októbra 2013.

23 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 17. októbra 2013 Komisia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady. Uznesením z 11. novembra 2013 predseda siedmej komory Všeobecného súdu vyhovel návrhu Komisie na vstup do konania ako vedľajší účastník. So zreteľom však na článok 76a ods. 2 druhý pododsek Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu v znení účinnom v čase konania na tomto súde nebolo Komisii umožnené predložiť vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania.

24 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 19. marca 2014 Maxcom podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady. Uznesením siedmej komory Všeobecného súdu zo 16. júla 2014 sa tomuto návrhu vyhovelo.

25 Komisia požiadala 25. júna 2014 o povolenie predložiť vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania podľa článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu v znení účinnom v čase konania na tomto súde. Všeobecný súd tento návrh zamietol.

26 City Cycle na podporu svojej žaloby uviedla päť žalobných dôvodov. Prvý dôvod sa zakladal na porušení článku 13 ods. 1 a článku 18 ods. 1 základného nariadenia. V prvej časti tohto dôvodu spoločnosť City Cycle napadla záver Rady týkajúci sa existencie zmeny v štruktúre obchodu. V druhej časti tohto dôvodu daná spoločnosť spochybnila záver Rady obsiahnutý najmä v odôvodnení 78 sporného nariadenia týkajúci sa vykonávania prekládky. Druhý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 18 základného nariadenia, zásady proporcionality, ako aj povinnosti odôvodnenia. Smeroval proti záverom Rady týkajúcim neexistencie spolupráce zo strany City Cycle. Tretí žalobný dôvod bol založený na porušení zásady náležitej starostlivosti a zásady riadnej správy vecí verejných, ako aj článku 18 ods. 4 tohto nariadenia a práva spoločnosti City Cycle na obhajobu. Jeho cieľom bolo preukázať, že Rada jednak náležite neinformovala spoločnosť City Cycle o svojom zámere zamietnuť jej žiadosť o oslobodenie a jednak jej neposkytla úplný prístup k spisu. Štvrtý žalobný dôvod bol založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania. City Cycle v ňom tvrdila, že sa s ňou zaobchádzalo diskriminačne v porovnaní s niektorým z jej konkurentov používajúcich rovnaký obchodný model. Piaty žalobný dôvod sa zakladal na porušení článku 13 ods. 1 daného nariadenia a zásady rovnosti zaobchádzania. Smeroval proti záverom Rady týkajúcim sa existencie dumpingu.

27 Na pojednávaní pred Všeobecným súdom Komisia spochybnila prípustnosť žaloby ako celku, pričom tvrdila, že City Cycle nie je výrobcom ani vývozcom zo Srí Lanky, ale len miestnym poskytovateľom služieb, ktorý koná na účet čínskeho podniku.

28 Všeobecný súd zamietol napadnutým rozsudkom tvrdenia Komisie týkajúce sa prípustnosti žaloby. Vo veci samej zamietol prvú časť prvého žalobného dôvodu, ako aj druhý, tretí, štvrtý a piaty žalobný dôvod uvádzané spoločnosťou City Cycle na podporu svojej žaloby.

29 Naopak, vyhovel druhej časti prvého žalobného dôvodu. Na podporu tejto časti City Cycle uviedla najmä prvú žalobnú výhradu založenú na nesprávnom právnom posúdení s ohľadom na odôvodnenie 78 sporného nariadenia. V tejto súvislosti Všeobecný súd v prvom rade v bodoch 82 až 97 napadnutého rozsudku analyzoval skutočnosti, ktoré oznámila spoločnosťou City Cycle počas prešetrovania. Dospel k záveru, že tieto skutočnosti neumožňovali preukázať, že táto spoločnosť bola naozaj vývozcom bicyklov pochádzajúcich zo Srí Lanky alebo že spĺňala kritériá upravené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia.

30 V druhom rade Všeobecný súd v bode 98 daného rozsudku rozhodol, že Rada napriek tomu nemala k dispozícii nijaký nepriamy dôkaz, aby mohla v odôvodnení 78 sporného nariadenia oprávnene konštatovať, že City Cycle vykonávala prekládku.

31 Po tretie Všeobecný súd v bode 99 napadnutého rozsudku uviedol, že síce je pravda, že nemožno vylúčiť, že medzi všetkými praktikami, postupmi alebo činnosťami, pre ktoré neexistuje iná príčina alebo hospodárske zdôvodnenie, ako je zavedenie pôvodného antidumpingového cla v zmysle článku 13 ods. 1 druhého pododseku základného nariadenia, City Cycle vykonávala prekládku. Podľa daného súdu však skutočnosť, že žalobkyňa nevedela preukázať, že je skutočne výrobcom bicyklov zo Srí Lanky alebo že spĺňa podmienky podľa článku 13 ods. 2 základného nariadenia, nedáva Rade automaticky možnosť vysloviť záver o existencii prekládky vykonávanej spoločnosťou City Cycle, keďže takáto možnosť nijako nevyplýva zo základného nariadenia alebo z judikatúry.

32 Všeobecný súd teda konštatoval, že bolo potrebné prijať druhú časť prvého žalobného dôvodu bez toho, aby bolo potrebné sa zaoberať ďalšími výhradami predloženými spoločnosťou City Cycle.

33 V dôsledku toho Všeobecný súd zrušil článok 1 ods. 1 a 3 sporného nariadenia v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti City Cycle.

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdnym dvorom

34 Maxcom vo svojom odvolaní vo veci C-248/15 P navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom sa týka druhej časti prvého žalobného dôvodu,

— zamietol prvý žalobný dôvod predložený spoločnosťou City Cycle pred Všeobecným súdom v celom rozsahu a

— uložil spoločnosti City Cycle povinnosť nahradiť trovy konania spoločnosti Maxcom v odvolacom konaní, ako aj súvisiace s jej vedľajším účastníctvom pred Všeobecným súdom.

35 Komisia svojím odvolaním vo veci C-254/15 P navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok, zamietol prvostupňovú žalobu a uložil spoločnosti City Cycle povinnosť nahradiť trovy konania, a

— subsidiárne, aby vrátil vec Všeobecnému súdu na opätovné preskúmanie a aby sa o trovách konaní v prvostupňovom a odvolacom konaní rozhodlo neskôr.

36 Rada svojím odvolaním vo veci C-260/15 P navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok, zamietol prvostupňovú žalobu a uložil spoločnosti City Cycle povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Rada v prvostupňovom a odvolacom konaní, a

— subsidiárne, aby vrátil vec Všeobecnému súdu na opätovné preskúmanie a aby sa o trovách konaní v prvostupňovom a odvolacom konaní rozhodlo neskôr.

37 Spoločnosť City Cycle vo svojom vyjadrení k odvolaniu podanom vo veciach C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolania proti napadnutému rozsudku v celom rozsahu,

— subsidiárne, aby čiastočne zrušil článok 1 ods. 1 a 3 sporného nariadenia v rozsahu, v akom tieto ustanovenia rozširujú antidumpingové clo zavedené na dovoz bicyklov s pôvodom v Číne na spoločnosť City Cycle a zamietajú žiadosť tejto spoločnosti o oslobodenie,

— uložil spoločnosti Maxcom, Rade a Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila City Cycle v prvostupňovom a odvolacom konaní, a

— prijal všetky ďalšie opatrenia, ktoré Súdny dvor považuje za vhodné.

38 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora zo 4. augusta 2015 boli veci C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P spojené na spoločné konanie na účely písomnej a ústnej časti konania, ako aj vyhlásenia rozsudku.

O odvolaniach

39 Odvolacie dôvody predložené v odvolaniach spoločnosti Maxcom, Komisie a Rady sa do veľkej miery prekrývajú a v podstate ich možno zoradiť do štyroch skupín.

40 Po prvé Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď neposúdil prípustnosť žaloby spoločnosti City Cycle. Po druhé spoločnosť Maxcom, Rada a Komisia v podstate tvrdia, že Všeobecný súd sa v rôznych ohľadoch dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 13 ods. 1 základného nariadenia. Po tretie Rada a Komisia uvádzajú, že napadnutý rozsudok je postihnutý nedostatkom odôvodnenia a uvedené odôvodnenie bolo rozporné. Rada tiež tvrdí, že Všeobecný súd skreslil skutkové okolnosti, ktoré mu boli predložené. Po štvrté Komisia tvrdí, že Všeobecný súd porušil jej procesné práva.

O odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení, tým, že Všeobecný súd nerozhodol o prípustnosti žaloby

Argumentácia účastníkov konania

41 Komisia Všeobecnému súdu vytýka, že nepreskúmal prípustnosť žaloby, keďže v odpovedi na jej tvrdenia uvedené na pojednávaní Všeobecný súd len konštatoval, po prvé v bode 43 napadnutého rozsudku, že Komisia ako vedľajší účastník konania nemala právomoc vzniesť námietku neprípustnosti založenú na neprípustnosti žaloby, po druhé v bode 44 daného rozsudku, že žalobný dôvod bol predložený v mimoriadne pokročilom štádiu súdneho konania a po tretie v tom istom bode, že Komisia uviedla len špekulácie bez toho, aby predložila dôkazy.

42 Po prvé podľa Komisie rozhodnutie Všeobecného súdu nepreskúmať prípustnosť žaloby odporuje judikatúre Súdneho dvora, podľa ktorej musí súd Únie prihliadať na neprípustnosť *ex offo*. Po druhé Komisia tvrdí, že skutočnosť, že mohla vzniesť námietku neprípustnosti až na pojednávaní, je dôsledkom rozhodnutí Všeobecného súdu, ktorými jej nebolo povolené predložiť vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania. Po tretie Komisia zdôrazňuje, že Všeobecný súd si musel byť vedomý, na základe skutočností uvedených v spise, že City Cycle nepreukázala, že bola výrobcom alebo vývozcom bicyklov.

43 City Cycle spochybňuje tvrdenia Komisie.

Posúdenie Súdnym dvorom

44 Treba uviesť, že Všeobecný súd najskôr v bodoch 42 a 43 napadnutého rozsudku uviedol, že keďže jednak Komisia bola vedľajším účastníkom konania, ktorý podporuje návrhy Rady, a jednak Rada nenavrhla vyhlásiť žalobu za neprípustnú, Komisia nemala právomoc vzniesť námietku neprípustnosti založenú na tejto neprípustnosti a Všeobecný súd nebol povinný ju preskúmať. Ďalej v bode 44 daného rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že Komisia uviedla v tejto súvislosti len špekulácie. Napokon v tom istom bode tento súd poznamenal, že tieto špekulácie boli predložené v mimoriadne pokročilom štádiu súdneho konania.

45 Na rozdiel od tvrdenia Komisie teda nie je pravda, že Všeobecný súd nerozhodol o prípustnosti žaloby. Preskúmal tvrdenia Komisie, podľa ktorých City Cycle nebola výrobcom ani vývozcom zo Srí Lanky, ale len miestnym poskytovateľom služieb, ktorý koná na účet čínskeho podniku. Po vykonaní tohto preskúmania uviedol, že tieto tvrdenia predložené na pojednávaní sa nezakladali na nijakom novom dôkaze týkajúcom sa vzťahov medzi City Cycle a dotknutou čínskou spoločnosťou, a teda sa javili len ako špekulácie. Zamietol preto námietku neprípustnosti predloženú Komisiou.

46 Nemožno preto dospieť k záveru, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď neposúdil prípustnosť žaloby o neplatnosť. Z toho vyplýva, že tento odvolací dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

O odvolacích dôvodoch založených na nesprávnom právnom posúdení pri uplatňovaní článku 13 ods. 1 základného nariadenia

Argumentácia účastníkov konania

47 Druhá skupina odvolacích dôvodov smeruje proti bodom 98 a 99 napadnutého rozsudku. Maxcom, Rada a Komisia v podstate tvrdia, že v týchto bodoch sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nesprávne uplatnil článok 13 ods. 1 základného nariadenia.

48 V prvom rade Maxcom a Komisia Všeobecnému súdu vytýkajú, že rozhodol, že Rada nemohla dospieť k záveru o existencii prekládky vykonávanej spoločnosťou City Cycle na základe zistenia, že táto spoločnosť nebola skutočným výrobcom bicyklov zo Srí Lanky a že nevykonávala montážne činnosti prekračujúce prahy stanovené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia. Po prvé Maxcom tvrdí, že za takých podmienok, ako sú tie v tejto veci, keď spoločnosť City Cycle dovážala časti s čínskym pôvodom a vyvážala bicykle do Únie bez toho, aby preukázala, že je výrobcom alebo že jej montážne činnosti prekračujú prahy stanovené v článku 13 ods. 2 tohto nariadenia, možno dospieť k záveru o existencii prekládok. Po druhé Maxcom sa domnieva, že Všeobecný súd „odmenil“ spoločnosť City Cycle za to, že poskytla neúplné, rozporuplné a neoveriteľné informácie. Po tretie Maxcom uvádza, že posúdenie Všeobecného súdu nie je zlučiteľné s účelom základného nariadenia ani s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej majú inštitúcie Únie, ktoré vedú antidumpingové prešetrovanie a prijímajú antidumpingové opatrenia (ďalej len „inštitúcie Únie“), v rámci antidumpingových prešetrovaní širokú diskrečnú právomoc.

49 V druhom rade Rada a Komisia tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne od inštitúcií Únie vyžadoval, aby preukázali, že každý výrobca/vývozca v krajine, ktorá je predmetom prešetrovania, vykonáva prekládky, a teda obrátil dôkazné bremeno. Po prvé článok 13 ods. 1 základného nariadenia totiž ukladá inštitúciám Únie, aby vykonali analýzu na úrovni danej krajiny, a nie na úrovni jednotlivých vývozcov, pretože túto analýzu na úrovni jednotlivých vývozcov majú vykonávať výrobcovia/vývozcovia. Po druhé taký výklad zbavuje článok 13 ods. 4 základného nariadenia všetkého významu. Po tretie Všeobecný súd si zamieňal pojem „praktika obchádzania“ s jedným z prejavov takéhoto obchádzania, konkrétne s prekládkou. Po štvrté požiadavka zistenia jednotlivých prekládok odporuje judikatúre Súdneho dvora, podľa ktorej inštitúcie Únie majú pri preukazovaní obchádzania širokú mieru voľnej úvahy. Po piate Všeobecný súd v rámci posúdenia jednotlivých žalobných dôvodov, ktoré mu boli predložené, podal výklad, ktorý zjavne odporuje pojmu „praktika obchádzania“.

50 Napokon spoločnosť Maxcom, Rada a Komisia tvrdia, že aj keby boli závery Rady o vykonávaní prekládok nesprávne, zrušenie sporného nariadenia nie je dôvodné. Maxcom totiž tvrdí, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora nesprávne právne posúdenie odôvodňuje zrušenie predmetného aktu len vtedy, ak by v prípade neexistencie tohto pochybenia bol výsledok celkového posúdenia odlišný. Okrem toho Rada a Komisia pripomínajú, že v napadnutom rozsudku sa spochybňuje odôvodnenie 78 tohto nariadenia, v ktorom Rada konštatovala, že keďže nie všetci výrobcovia/vývozcovia bicyklov zo Srí Lanky podali žiadosť a nie všetci spolupracovali, vývoz uvedených výrobcov/vývozcov bolo možné považovať za postup prekládky. Z tohto odôvodnenia teda vyplývalo, že záver o existencii prekládky cez Srí Lanku sa nezakladal iba na zistení, že takéto prekládky vykonáva spoločnosť City Cycle. Komisia teda uvádza, že aj keby sa Rada dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď tvrdila, že City Cycle vykonávala prekládku, mohla na základe dôkazov týkajúcich sa ďalších výrobcov/vývozcov zo Srí Lanky a zmien v štruktúre obchodu dospieť k záveru, že na Srí Lanke dochádzalo k prekládke.

51 City Cycle napáda prípustnosť týchto tvrdení v rozsahu, v akom spochybňujú rozhodnutie Všeobecného súdu, podľa ktorého neexistuje dostatočný dôkaz o existencii prekládky v tejto spoločnosti a vzťahujú sa teda na posúdenie skutkových okolností. City Cycle spochybňuje tieto tvrdenia aj vo veci samej.

Posúdenie Súdnym dvorom

– O prípustnosti

52 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora, tento súd nemá právomoc zisťovať skutkový stav a v zásade ani skúmať dôkazy, o ktoré Všeobecný súd oprel svoje skutkové zistenia. Pokiaľ totiž tieto dôkazy boli získané riadne a boli rešpektované všeobecné právne zásady, ako aj procesné pravidlá uplatniteľné v oblasti dôkazného bremena a dokazovania, jedine Všeobecnému súdu prislúcha posúdiť hodnotu, ktorú treba priznať dôkazom, ktoré mu boli predložené. Toto posúdenie tak s výnimkou prípadu skreslenia týchto dôkazov nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom.

53 Údajné nedodržanie pravidiel v oblasti dokazovania však predstavuje právnu otázku, ktorá je prípustná vo fáze odvolania (rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 44).

54 Odvolacími výhradami, ktoré Maxcom, Rada a Komisia uvádzajú na podporu tejto skupiny odvolacích dôvodov, Všeobecnému súdu v podstate vytýkajú, že porušil pravidlá týkajúce sa dôkazného bremena, ako aj miery dokazovania požadovanej na preukázanie existencie obchádzania v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia. Z tohto dôvodu nemožno prijať tvrdenie spoločnosti City Cycle založené na neprípustnosti tejto skupiny odvolacích dôvodov.

– O veci samej

i) Úvodné pripomienky

55 Odvolacie výhrady predložené spoločnosťou Maxcom, Radou a Komisiou v rámci tejto skupiny odvolacích dôvodoch sa všetky dotýkajú otázky dôkazného bremena, ako aj úrovne dôkazu vyžadovanej v oblasti obchádzania, za okolností, keď jedna časť dotknutých výrobcov/vývozcov nespolupracovala na prešetrovaní alebo na ňom nespolupracovala uspokojivo.

56 V tejto súvislosti treba v prvom rade pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne vo veciach obchodných ochranných opatrení inštitúcie Únie disponujú širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmavať. Čo sa týka súdneho preskúmania takéhoto posúdenia, musí sa teda obmedziť na overenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či sú skutkové zistenia, ktoré sa zohľadnili pri spornej voľbe, vecne presné a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutkových zistení alebo k zneužitiu právomoci (rozsudok zo 16. februára 2012, Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 63, ako aj citovaná judikatúra).

57 Okrem toho, pokiaľ ide o dôkazné bremeno vzťahujúce sa na obchádzanie, z článku 13 ods. 1 základného nariadenia vyplýva, že existencia obchádzania antidumpingových opatrení je preukázaná, pokiaľ sú splnené štyri podmienky. Po prvé zmena v štruktúre obchodu medzi tretími krajinami a Úniou, alebo medzi jednotlivými spoločnosťami tejto krajiny podliehajúcej opatreniam a Úniou. Po druhé táto zmena musí vychádzať z praxe, procesu alebo činnosti, pre ktorú neexistuje iná dostatočne náležitá príčina alebo iné ekonomické opodstatnenie ako uloženie cla. Po tretie musia existovať dôkazy o ujme spôsobenej výrobnému odvetviu Únie alebo o oslabovaní nápravných účinkov antidumpingového cla. Po štvrté musia existovať dôkazy o existencii dumpingu.

58 Podľa článku 13 ods. 3 tohto nariadenia Komisii prislúcha, aby na základe dôkazov, z ktorých na prvý pohľad vyplýva existencia praktiky obchádzania, začala prešetrovanie. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora toto ustanovenie stanovuje zásadu, podľa ktorej dôkazné bremeno v súvislosti s obchádzaním nesú inštitúcie Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 35).

59 Zo znenia a systematiky článku 13 základného nariadenia okrem toho vyplýva, že pri preukazovaní obchádzania musia tieto inštitúcie vykonať celkovú analýzu týkajúcu sa tretej krajiny, ktorá je predmetom prešetrovania súvisiaceho s obchádzaním ako celkom. Pri preukazovaní takého obchádzania naopak nemusia vykonávať analýzu situácie každého výrobcu/vývozcu, keďže túto analýzu musia vykonať uvedení výrobcovia/vývozcovia v rámci žiadostí podaných podľa článku 13 ods. 4 tohto nariadenia.

60 Článok 13 ods. 1 základného nariadenia totiž stanovuje, že pokiaľ sa preukáže obchádzanie antidumpingových opatrení, tieto opatrenia možno najmä rozšíriť na dovoz podobných výrobkov z tretích krajín. Článok 13 ods. 4 tohto nariadenia navyše stanovuje možnosť, že výrobcom/vývozcom usadeným v tejto tretej krajine sa udelí oslobodenie, ak o to požiadali, že nie sú v spojení s výrobcom/vývozcom, ktorý podlieha uvedeným opatreniam, a preukázali, že nevykonávajú praktiky obchádzania. Toto ustanovenie spresňuje, že žiadosti o udelenie výnimky musia byť riadne odôvodnené.

61 Ako v tejto súvislosti uvádzajú Rada a Komisia, obchádzanie antidumpingových opatrení podľa článku 13 ods. 1 základného nariadenia preukazujú inštitúcie Únie pre celú tretiu krajinu, zatiaľ čo každému výrobcovi/vývozcovi prináleží preukázať, že jeho špecifická situácia odôvodňuje oslobodenie podľa článku 13 ods. 4 tohto nariadenia.

62 Napokon, pokiaľ ide o mieru dokazovania požadovanú na preukázanie obchádzania za predpokladu nedostatočnej alebo neexistujúcej spolupráce časti výrobcov/vývozcov, treba pripomenúť, že žiadne ustanovenie základného nariadenia nepriznáva Komisii v rámci prešetrovania týkajúceho sa obchádzania donucovaciu právomoc voči výrobcom alebo vývozcom, ktorých sa prešetrovanie existencie obchádzania týka, aby sa na ňom zúčastnili alebo aby poskytli informácie. Komisia je teda pri získavaní potrebných informácií závislá od dobrovoľnej spolupráce zainteresovaných strán (rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 32).

63 Práve z toho dôvodu normotvorca Únie stanovil v článku 18 ods. 1 základného nariadenia, že v prípadoch, keď ktorákoľvek zo zainteresovaných strán odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne, prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu prešetrovania, predbežné alebo konečné zistenia, či už pozitívne alebo negatívne, možno vypracovať na základe dostupných údajov (rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 33).

64 Navyše článok 18 ods. 6 toho istého nariadenia spresňuje, že ak ktorákoľvek zainteresovaná strana nespolupracuje alebo spolupracuje len čiastočne, takže sa tým neposkytnú relevantné informácie, výsledok môže byť pre túto stranu menej priaznivý, ako by to bolo v prípade, ak by spolupracovala.

65 Za takých okolností, ktoré sa vyznačujú úplným odmietnutím spolupráce vyvozcov/výrobcov, Súdny dvor rozhodol, že hoci základné nariadenie a konkrétne jeho článok 13 ods. 3 stanovuje zásadu, podľa ktorej dôkazné bremeno v súvislosti s obchádzaním nesú inštitúcie Únie, cieľom článku 18 ods. 1 a 6 tohto nariadenia je výrazne uľahčiť uvedené bremeno, keď stanovuje, že v prípade nespolupráce zainteresovaných strán môžu tieto inštitúcie pri záveroch prešetrovania o existencii obchádzania vychádzať z dostupných údajov a že stranám, ktoré nespolupracovali, hrozí riziko, že sa budú nachádzať v menej výhodnej situácii, než v akej by boli, keby na uvedenom prešetrovaní spolupracovali (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 35).

66 Súdny dvor v tejto súvislosti spresnil, že z článku 18 základného nariadenia vyplýva, že normotvorca Únie nemal v úmysle vytvoriť právnu domnienku, ktorá by umožňovala z odmietnutia spolupráce zainteresovaných alebo dotknutých strán priamo vyvodiť existenciu obchádzania a oslobodila by inštitúcie Únie od akejkoľvek dôkaznej povinnosti. Vzhľadom na možnosť vyvodiť závery, dokonca aj konečné, na základe dostupných údajov a na možnosť pristupovať k strane, ktorá nespolupracuje alebo spolupracuje iba čiastočne, menej priaznivo ako v prípade jej spolupráce, je však rovnako zjavné, že inštitúcie Únie môžu pri vyvodení záveru o existencii obchádzania v zmysle článku 13 ods. 1 základného nariadenia vychádzať zo súboru súhlasných nepriamych dôkazov (rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 36).

67 Akékoľvek iné riešenie by mohlo ohroziť účinnosť opatrení na ochranu obchodu v Únii vždy, keď inštitúcie Únie čelia odmietnutiu spolupráce v rámci prešetrovania, ktorého cieľom je preukázať obchádzanie (rozsudok zo 4. septembra 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 37).

68 V predmetnom prípade sa odmietnutie spolupráce netýka všetkých výrobcov/vývozcov, ale len časti z nich. Na jednej strane znenie článku 13 ods. 1 základného nariadenia nebráni tomu, aby inštitúcie Únie mohli konštatovať existenciu obchádzania antidumpingových opatrení na základe súboru súhlasných nepriamych dôkazov, ak výrobcovia/vývozcovia, ktorí dovážajú významnú časť predmetných výrobkov do Únie, vôbec nespolupracovali na prešetrovaní alebo nespolupracovali na ňom dostatočne. Na druhej strane potreba zabezpečiť účinnosť opatrení na ochranu obchodu tiež odôvodňuje – za takých okolností ako v prejednávanej veci –, aby uvedené inštitúcie boli na účely dospenia k záveru o existencii obchádzania v zmysle tohto ustanovenia oprávnené založiť svoje rozhodnutie na takom súbore súhlasných nepriamych dôkazov.

69 Hoci sú inštitúcie Únie oprávnené vychádzať z takého súboru nepriamych dôkazov, nič to nemení na tom, že podľa článku 13 ods. 1 a 3 základného nariadenia musia tieto dôkazy preukázať, že sú splnené štyri podmienky uvedené v bode 57 tohto rozsudku. Pokiaľ ide o druhú z týchto podmienok, tieto inštitúcie musia mať dôkazy o tom, že zmena v štruktúre obchodu vychádza z praxe, procesu alebo činnosti, pre ktorú neexistuje iná dostatočne náležitá príčina alebo iné ekonomické opodstatnenie okrem uloženia cla.

ii) O nesprávnom právnom posúdení pri uplatňovaní článku 13 ods. 1 základného nariadenia

70 S ohľadom na predchádzajúce úvahy treba určiť, či, ako tvrdia Maxcom, Rada a Komisia, sa Všeobecný súd vo svojom odôvodnení dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 13 ods. 1 základného nariadenia, keď v bode 99 napadnutého rozsudku konštatoval, že Rada nemohla dospieť k záveru o vykonávaní prekládok spoločnosťou City Cycle, a v nadväznosti na to vyhovel žalobe a zrušil článok 1 ods. 1 a 3 sporného nariadenia v rozsahu, v akom sa týkal tejto spoločnosti.

71 Po prvé Maxcom, Rada a Komisia v podstate tvrdia, že – na rozdiel od toho, čo konštatoval Všeobecný súd – Rada mohla v bode 78 sporného nariadenia správne vyvodiť záver o vykonávaní prekládok zo zistenia, že spoločnosť City Cycle nebola skutočným výrobcom bicyklov zo Srí Lanky a nevykonáva montážne činnosti prekračujúce prahy stanovené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia. Po druhé Všeobecnému súdu vytýkajú, že od inštitúcií Únie vyžadoval, aby preukázali, že každý výrobca/vývozca v krajine, ktorá je predmetom prešetrovania, vykonáva prekládky, a teda obrátil dôkazné bremeno. Po tretie tvrdia, že aj keby boli závery Rady o vykonávaní prekládok nesprávne, zrušenie sporného nariadenia nebolo dôvodné.

72 Týmito tvrdeniami Maxcom, Rada a Komisia napádajú body 98 a 99 napadnutého rozsudku, v ktorom Všeobecný súd na jednej strane rozhodol, že Rada nemala k dispozícii nijaký nepriamy dôkaz, aby mohla v odôvodnení 78 sporného nariadenia tvrdiť, že City Cycle vykonávala prekládku. Na druhej

strane uviedol, že tá skutočnosť, že City Cycle nevedela preukázať, že je skutočne výrobcom bicyklov zo Srí Lanky alebo že spĺňa podmienky podľa článku 13 ods. 2 základného nariadenia, nedáva Rade automaticky možnosť vysloviť záver, že City Cycle vykonávala prekládky.

73 Na rozdiel od toho, čo vyplýva tak z tvrdenia spoločnosti Maxcom, Rady a Komisie, ako aj napadnutého rozsudku, odôvodnenie 78 napadnutého nariadenia neobsahuje nijakú osobitnú analýzu prípadných praktík obchádzania, ktoré vykonávala spoločnosť City Cycle.

74 Toto odôvodnenie je teda uvedené v časti daného nariadenia nazvanej „prekládka“, ktorá sa zaoberá druhou zo štyroch podmienok opísaných v bode 57 tohto rozsudku. V tejto časti Rada najprv v odôvodnení 77 sporného nariadenia uviedla, že v prípade troch zo šiestich pôvodne spolupracujúcich spoločností sa prešetrovaním nezistili žiadne postupy prekládky. Rada spresnila, že v rámci zvyšného vývozu do Únie nebola nadviazaná nijaká spolupráca. Ďalej v odôvodnení 78 tohto nariadenia Rada uviedla, že jednak zmena v štruktúre obchodu medzi Srí Lankou a Úniou bola preukázaná v odôvodnení 58 daného nariadenia a jednak že nie všetci výrobcovia/vývozcovia zo Srí Lanky podali žiadosť a nie všetci spolupracovali. Na základe toho dospela k záveru, že vývoz týchto výrobcov/vývozcov do Únie „možno považovať“ za postup prekládky. Napokon Rada v odôvodnení 79 toho istého nariadenia uviedla, že existencia prekládky výrobkov s čínskym pôvodom cez Srí Lanku sa potvrdila.

75 Záver týkajúci sa existencie prekládok sa preto týka všetkých výrobcov/vývozcov, ktorí odmietli spolupracovať a zakladá sa na dvoch konštatovaniach, t. j. jednak zmene v štruktúre obchodu a jednak odmietnutím spolupráce jednej časti výrobcov/vývozcov.

76 Ako pritom vyplýva zo zásad uvedených v bodoch 65 až 69 tohto rozsudku, na základe týchto dvoch konštatovaní nebolo možné dospieť k záveru o vykonávaní prekládok spoločnosťou City Cycle ako konkrétneho výrobcu/vývozcu, ani o existencii takých praktík cez Srí Lanku.

77 Na jednej strane hoci inštitúcie Únie totiž môžu v prípade nedostatočnej spolupráce vychádzať zo súboru súhlasných nepriamych dôkazov, aby dospeli k záveru o existencii obchádzania, neexistuje žiadna právna domnienka, ktorá by umožňovala vyvodiť z nedostatku spolupráce zainteresovanej strany priamo existenciu takého obchádzania. Navyše tieto inštitúcie musia disponovať nepriamymi dôkazmi preukazujúcimi, že všetky štyri podmienky existencie obchádzania uvedené v bode 57 tohto rozsudku sú splnené, a to aj vrátane podmienky, ktorá sa týka tej skutočnosti, že zmena v štruktúre obchodu vyplýva z praktík obchádzania. Z toho vyplýva, že Rada nemohla platne vyvodiť existenciu praktik obchádzania len z odmietnutia spolupráce jednej časti výrobcov/vývozcov.

78 Na druhej strane, keďže zmena v štruktúre obchodu je prvou zo štyroch podmienok, ktoré musia byť splnené na to, aby sa existencia obchádzania platne preukázala, Rada nemohla svoje rozhodnutie platne založiť na konštatovaní tejto existencie ako nepriamom dôkaze toho, že druhá z týchto štyroch podmienok, podľa ktorej taká zmena musí vyplývať z praktík obchádzania, bola preukázaná.

79 Keďže dve konštatovania Rady uvedené v odôvodnení 78 sporného nariadenia neumožňovali tejto inštitúcii platne dospieť k záveru ani o vykonávaní prekládok spoločnosťou City Cycle ako konkrétny výrobca/vývozca, ani o existencii takých praktík cez Srí Lanku, Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 99 napadnutého rozsudku rozhodol, že Rada nemohla platne dospieť k záveru o vykonávaní prekládok spoločnosťou City Cycle, a v nadväznosti na to vyhovel žalobe a zrušil článok 1 ods. 1 a 3 sporného nariadenia v rozsahu, v akom sa týkal tejto spoločnosti.

80 Okrem toho, na rozdiel od tvrdenia Rady a Komisie, na základe ničoho v napadnutom rozsudku nemožno dospieť k záveru, že Všeobecný súd chcel od inštitúcií Únie vyžadovať, aby preukázali, že každý výrobca/vývozca vykonáva prekládky. Konštatovaním, že Rada nemohla rozhodnúť o vykonávaní prekládok spoločnosťou City Cycle a čiastočným zrušením sporného nariadenia Všeobecný súd totiž

vyvodil len dôsledky zo skutočnosti, že informácie, ktoré mala Rada k dispozícii, ako boli opísané v odôvodnení 78 sporného nariadenia, neumožňovali dospieť k záveru o vykonávaní prekládky na úrovni krajiny a nepredstavovali skutkový základ preukazujúci vykonávanie spoločnosťou City Cycle týchto prekládok.

81 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné zamietnuť druhú skupinu odvolacích dôvodov ako nedôvodnú.

O odvolacích dôvodoch založených na nedostatku odôvodnenia, rozpornom odôvodnení a skreslení skutkového stavu

Argumentácia účastníkov konania

82 V rámci tretej skupiny odvolacích dôvodov Maxcom, Rada a Komisia tvrdia, že Všeobecný súd porušil svoju povinnosť odôvodnenia. Rada tiež tvrdí, že došlo ku skresleniu skutkového stavu zo strany Všeobecného súdu.

83 V prvom rade Rada a Komisia tvrdia, že napadnutý rozsudok nebol dostatočne odôvodnený, pretože Všeobecný súd v ňom nevysvetlil dôvod, pre ktorý sa Rada dopustila porušenia článku 13 ods. 1 základného nariadenia. Na jednej strane body 98 a 99 tohto rozsudku neumožňujú porozumieť tomu, či pochybenie, ktoré sa Rade vytýka, je obyčajným nesprávnym právnym posúdením, alebo zjavne nesprávnym posúdením. Na druhej strane Všeobecný súd nevysvetlil dôvody, prečo dôkazy, ktoré mu boli predložené, vrátane dostupných informácií, mu neumožňovali dospieť k záveru, že City Cycle vykonávala prekládku.

84 V druhom rade Maxcom a Komisia tvrdia, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je rozporné. Po prvé Maxcom uvádza, že závery nachádzajúce sa v bodoch 98 a 99 daného rozsudku sú v rozpore so závermi Všeobecného súdu týkajúcimi sa druhého žalobného dôvodu, predovšetkým závermi uvedenými v bodoch 131 a 135 daného rozsudku, v ktorých tento súd jednak uviedol, že informácie poskytnuté spoločnosťou City Cycle boli neúplné, a jednak zamietol výhradu založenú na tom, že Rada v súvislosti s konštatovaním, že City Cycle nespolupracovala, porušila článok 18 základného nariadenia, zásadu proporcionality a povinnosť odôvodnenia. Po druhé Komisia poukazuje na to, že z bodu 97 daného rozsudku vyplýva, že dôkazy predložené spoločnosťou City Cycle neumožňujú preukázať, že bola skutočne vývozcom s pôvodom na Srí Lanke alebo že spĺňala kritériá stanovené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia. Komisia sa v tejto súvislosti pýta, ako tieto dôkazy napriek tomu, že svedčia o tom, že City Cycle sa dopúšťala obchádzania prostredníctvom montážnych činností, môžu nepreukazovať, že sa podieľala aj na prekládke. Po tretie Komisia Všeobecnému súdu vytýka, že jednak uviedol, že Rada nemala k dispozícii nijaký nepriamy dôkaz umožňujúci dospieť k záveru, že City Cycle vykonávala takú prekládku, a jednak, že rozsiahly súbor dostupných údajov umožňoval dospieť k záveru o existencii obchádzania zo strany spoločnosti City Cycle v bode 131 napadnutého rozsudku.

85 Napokon Rada tvrdí, že Všeobecný súd skreslil skutkové okolnosti, ktoré mu boli predložené na posúdenie. Po prvé vzhľadom na to, že prekládka bola náležite preukázaná na úrovni krajiny a že nebolo opodstatnené udeliť City Cycle oslobodenie, tento súd mohol z toho jedine vyvodiť, že City Cycle vykonávala prekládku. Po druhé toto skreslenie vyplýva aj z bodov 83, 94, 97, 109, 112 a 121 napadnutého rozsudku týkajúcich sa žiadosti spoločnosti City Cycle o oslobodenie, ktoré vylučujú, že by táto spoločnosť spĺňala podmienky, ktoré musia byť splnené na to, aby sa výrobky na základe montáže v krajine, ktorej sa týka prešetrovanie, stali výrobkami s miestnym pôvodom.

86 City Cycle spochybňuje tieto tvrdenia.

Posúdenie Súdnym dvorom

87 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa nedostatku odôvodnenia, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora musia z odôvodnenia rozsudku jasne a jednoznačne vyplývať úvahy Všeobecného súdu, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého rozhodnutia a Súdny dvor mohol vykonať svoje súdne preskúmanie (rozsudok z 10. apríla 2014, Areva a i./Komisia, C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, bod 54).

88 V tejto súvislosti na jednej strane okolnosť, že body 98 a 99 napadnutého rozsudku neuvádzajú, či pochybenie, ktorého sa dopustila Rada, predstavuje obyčajné nesprávne posúdenie alebo zjavne nesprávne posúdenie, nemôže v žiadnom prípade spôsobiť zrušenie napadnutého rozsudku.

89 Treba pripomenúť že Súdny dvor rozhodol, že preskúmanie Všeobecným súdom dôkazov, na ktorých inštitúcie Únie založili svoje konštatovania, nepredstavuje nové posúdenie skutkových okolností nahrádzajúce posúdenie vykonané týmito inštitúciami. Toto preskúmanie nenarúša širokú mieru voľnej úvahy týchto inštitúcií v oblasti obchodnej politiky, ale obmedzuje sa na zistenie, či tieto prvky sú takej povahy, že podporujú závery vyvodené inštitúciami, Všeobecnému súdu preto prináleží nielen preveriť vecnú presnosť predložených dôkazov, ich spoľahlivosť a súladnosť, ale aj preskúmať, či tieto dôkazy predstavujú všetky relevantné údaje, ktoré treba zohľadniť pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé opodstatniť závery, ktoré sa z nich vyvodili (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. apríla 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, body 35 a 36, ako aj citovanú judikatúru).

90 V prejednávanom prípade, ako vyplýva z bodu 79 tohto rozsudku, Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že dôkazy, o ktoré sa Rada opierala na podporu svojho záveru o vykonávaní prekládok na Srí Lanke, nemohli taký záver odôvodňovať. Vzhľadom na judikatúru citovanú v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, z bodu 98 napadnutého rozsudku síce implicitne, ale nevyhnutne vyplýva, že Všeobecný súd v danom bode konštatoval zjavne nesprávne posúdenie.

91 Na druhej strane, pokiaľ ide o skutočnosť, že Všeobecný súd údajne nevysvetlil, prečo dôkazy, ktoré mu boli predložené, neumožňovali dospieť k záveru, že spoločnosť City Cycle vykonávala prekládky, stačí uviesť, že takéto tvrdenie je nedôvodné, pretože Všeobecný súd túto skutočnosť vysvetlil. V bodoch 98 a 99 napadnutého rozsudku teda jednak uviedol, že Rada nemala k dispozícii nijaký nepriamy dôkaz umožňujúci dospieť k takému záveru, a jednak že uvedený záver nemožno vyvodiť z okolnosti, že táto spoločnosť nepreukázala, že bola skutočne vývozcom zo Srí Lanky alebo že spĺňa kritériá stanovené v článku 13 ods. 2 základného nariadenia.

92 Z toho vyplýva, že tvrdenie týkajúce sa údajného nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku treba zamietnuť.

93 Po druhé, pokiaľ ide o údajné rozpory v napadnutom rozsudku, v prvom rade treba konštatovať, že závery uvedené v bodoch 98 a 99 daného rozsudku nie sú vôbec v rozpore so závermi týkajúcimi sa druhého žalobného dôvodu, v ktorých Všeobecný súd jednak uviedol, že informácie poskytnuté spoločnosťou City Cycle sú nedostatočné, a jednak zamietol žalobnú výhradu založenú na tom, že Rada porušila článok 18 základného nariadenia, zásadu proporcionality a povinnosť odôvodnenia, pokiaľ ide o konštatovanie týkajúce sa nedostatku spolupráce zo strany spoločnosti City Cycle. Ako totiž vyplýva z bodu 66 tohto rozsudku, hoci inštitúcie Únie môžu v prípade nedostatočnej spolupráce vychádzať zo súboru súhlasných nepriamych dôkazov, aby dospeli k záveru o existencii obchádzania, neexistuje žiadna právna domnienka, ktorá by umožňovala vyvodiť z nedostatku spolupráce zainteresovanej strany priamo existenciu takého obchádzania.

94 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa bodu 97 napadnutého rozsudku a o skutočnosť, že dôkazy nasvedčujú tomu, že sa City Cycle dopúšťa obchádzania antidumpingových opatrení prostredníctvom montážnych činností, stačí poznamenať, že v napadnutom rozsudku nie je žiadna zmienka o tom, že by táto spoločnosť vykonávala montážne činnosti, takže toto tvrdenie je nedôvodné.

95 Po tretie, čo sa týka údajného rozporu medzi závermi, podľa ktorých jednak Rada nemala k dispozícii nijaký nepriamy dôkaz umožňujúci dospieť k záveru, že City Cycle vykonávala prekládku, a jednak, že rozsiahly súbor dostupných údajov umožňoval k takému záveru dospieť, treba uviesť, že toto tvrdenie sa zakladá na nesprávnom výklade napadnutého rozsudku. V bode 131 napadnutého rozsudku Všeobecný súd totiž zamietol žalobnú výhradu spoločnosti City Cycle týkajúcu sa porušenia povinnosti odôvodnenia zo strany Rady, ktorého sa mala Rada dopustiť tým, že najmä nevysvetlila povahu dostupných údajov v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia, ktoré vzala do úvahy. Na rozdiel od tvrdenia Komisie Všeobecný súd vôbec nedospel v uvedenom bode k záveru, že na základe dostupných údajov bolo možné rozhodnúť o existencii obchádzania. Medzi závermi uvedenými v bodoch 131 a 135 napadnutého rozsudku nie je teda nijaký rozpor.

96 V toho vyplýva, že treba ako nedôvodné zamietnuť tvrdenie, podľa ktorého je odôvodnenie napadnutého rozsudku rozporné.

97 Napokon, pokiaľ ide o skreslenie skutkových okolností, ktoré namieta Rada, po prvé treba uviesť, že na rozdiel od tvrdenia tejto inštitúcie, z bodu 79 tohto rozsudku vyplýva, že nemožno dospieť k záveru, že by sa vykonávanie prekládky na úrovni krajiny preukázalo. Po druhé, hoci Rada tvrdí, že toto skreslenie vyplýva aj zo záverov napadnutého rozsudku týkajúcich sa žiadosti o oslobodenie spoločnosti City Cycle, podľa ktorých je vylúčené, že táto spoločnosť by spĺňala podmienky tvoriace predpoklad toho, aby mohol byť montážnym činnostiam v krajine, ktorá je predmetom prešetrovania, priznaný určitým výrobkom miestny pôvod, nespresňuje, ako Všeobecný súd svojimi závermi skreslil skutkové okolnosti, ktoré mu boli predložené na posúdenie. Toto tvrdenie Rady sa preto musí zamietnuť ako nedôvodné.

98 Z tohto dôvodu treba zamietnuť tvrdenie týkajúce sa skreslenia skutkových okolností, ako aj tretiu skupinu odvolacích dôvodov v celom rozsahu ako nedôvodné.

O odvolacom dôvode Komisie založenom na porušení jej procesných práv

Argumentácia účastníkov konania

99 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd porušil jej procesné práva, pretože jej zakázal, aby podala vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania. Táto inštitúcia v tomto ohľade na úvod pripomenula, že Všeobecný súd rozhodol vyhovieť žiadosti o prejednanie veci v skrátenom súdnom konaní, v rámci ktorého sa vylučuje podľa článku 76a ods. 2 druhého pododseku Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu v znení účinnom v čase konania na tomto súde, aby Komisia predložila akákoľvek písomné vyjadrenie. Rozhodnutie Všeobecného súdu prejednať vec v takomto konaní teda podľa nej nebolo dôvodné. Všeobecnému súdu teda trvalo 19,3 mesiaca, aby vydal svoj rozsudok, zatiaľ čo priemerná dĺžka konania na tomto súde bola 23,4 mesiaca v roku 2014.

100 Komisia ďalej spresnila, že keď sa ukázalo, že vec je oveľa zložitejšia, než Všeobecný súd predpokladal, požiadala v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania o povolenie predložiť vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania. Táto žiadosť však bola zamietnutá 9. júla 2014 bez uvedenia akéhokoľvek odôvodnenia. Navyše vzhľadom na skutočnú dĺžku konania pred Všeobecným súdom nebolo neústupčivé odmietanie Všeobecného súdu povoliť Komisii, aby podala písomné pripomienky, odôvodnené nevyhnutnosťou zrýchliť rozhodovanie vo veci.

101 Napokon Komisia tvrdí, že zistenia Všeobecného súdu, ktoré podľa nej predstavujú nesprávne právne posúdenie, súvisia s jej vyšetrovacími činnosťami. Tieto zistenia by boli iné, keby bolo Komisii povolené, aby vyjadrila svoje stanovisko pred pojednávaním.

102 City Cycle spochybňuje tieto tvrdenia.

Posúdenie Súdnym dvorom

103 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie týkajúce sa možnosti Všeobecného súdu rozhodnúť, že vec sa prejedná v skrátenom súdnom konaní podľa článku 76a ods. 2 druhého pododseku Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu v znení účinnom v čase konania na tomto súde, treba uviesť, že podľa článku 116 ods. 3 tohto rokovacieho poriadku vedľajší účastník musí prijať spor v stave, v akom sa nachádza v čase jeho vstupu do konania.

104 V prejednávanom prípade pritom Komisia predložila do kancelárie Všeobecného súdu návrh na vstup do konania ako vedľajší účastník 17. októbra 2013, hoci žiadosti o prejednanie veci v skrátenom konaní podaná spoločnosťou City Cycle sa vyhovelo rozhodnutím z 8. októbra 2013.

105 Komisia bola preto povinná prijať spor v stave, v akom sa nachádzal v čase jej vstupu do konania, a nemohla platne napadnúť rozhodnutie o prejednaní veci v skrátenom konaní.

106 Po druhé, pokiaľ ide o to, že Všeobecný súd zamietol žiadosť Komisie o nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora len Všeobecný súd rozhoduje o prípadnej potrebe doplniť informácie, ktorými disponuje vo veciach, o ktorých rozhoduje (pozri rozsudok z 9. júna 2016, PROAS/Komisia, C-616/13 P, EU:C:2016:415, bod 66 a citovanú judikatúru). Dôkazný alebo chýbajúci dôkazný charakter procesných písomností patrí do jeho právomoci nezávislého posúdenia skutkového stavu, ktorý nepodlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolania, okrem prípadov skreslenia dôkazov predložených Všeobecnému súdu, alebo keď zo spisového materiálu vyplýva vecná nepresnosť konštatovaní Všeobecného súdu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. januára 2016, Heli-Flight/AESA, C-61/15 P, neuverejnený, EU:C:2016:59, bod 94 a citovaná judikatúra).

107 V prejednávanom prípade Komisia netvrdí, že by došlo k skresleniu dôkazov predložených Všeobecnému súdu alebo vecnej nepresnosti jeho konštatovaní. Z toho vyplýva, že zamietnutie Všeobecným súdom jej žiadosti o nariadenie opatrení na zabezpečenie priebehu konania nemožno platne napadnúť.

108 Po tretie, hoci Komisia tvrdí, že zistenia Všeobecného súdu by boli iné, keby bolo Komisii povolené, aby vyjadrila svoje stanovisko pred pojednávaním, nespresnila ani aké zistenia Všeobecného súdu má na mysli, ani dôvody, pre ktoré by tieto zistenia mali byť iné.

109 Z tohto dôvodu treba tento odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

110 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné tieto odvolania zamietnuť.

O trovách

111 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

112 Keďže City Cycle navrhla, aby bola spoločnosti Maxcom, Rade a Komisii uložená povinnosť nahradiť trovy konania a táto spoločnosť a inštitúcie nemali vo veci úspech, je namieste zaviazať ich na náhradu trov prvostupňového konania vo veci T-413/13, ako aj odvolacích konaní.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Odvolania vo veciach C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P sa zamietajú.**

2. **Maxcom Ltd, Rada Európskej únie a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila City Cycle Industries v prvostupňovom konaní vo veci T-413/13 a v odvolacích konaniach.**

Podpisy